

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 78

Rozeslána dne 7. října 1998

Cena Kč 17,-

O B S A H:

227. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se stanoví podrobnější vymezení okruhu a výše příjmů a výdajů fondů veřejného zdravotního pojištění zdravotních pojišťoven, podmínky jejich tvorby, užití, přípustnosti vzájemných převodů finančních prostředků a hospodaření s nimi, limit nákladů na činnost zdravotních pojišťoven krytých ze zdrojů základního fondu včetně postupu propočtu tohoto limitu
228. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách
229. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o placené dovolené (revidované), 1970 (č. 132)
230. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o noční práci, 1990 (č. 171)
231. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o odstranění nucené práce, 1957 (č. 105)
232. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o dokladech totožnosti námořníků, 1958 (č. 108)

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva zdravotnictví, kterým se stanoví termín předložení návrhů zdravotně pojistných plánů zaměstnanců zdravotních pojišťoven na rok 1999

227

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 21. září 1998,

kteřou se stanoví podrobnější vymezení okruhu a výše příjmů a výdajů fondů veřejného zdravotního pojištění zdravotních pojišťoven, podmínky jejich tvorby, užití, přípustnosti vzájemných převodů finančních prostředků a hospodaření s nimi, limit nákladů na činnost zdravotních pojišťoven krytých ze zdrojů základního fondu včetně postupu propočtu tohoto limitu

Ministerstvo financí po projednání s Ministerstvem zdravotnictví stanoví podle § 7 odst. 3 zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění zákona č. 127/1998 Sb., a podle § 16 odst. 4 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona č. 127/1998 Sb.:

§ 1

Základní fond

(1) Zdrojem základního fondu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťoven (dále jen „zdravotní pojišťovna“) jsou

- a) příjmy z pojistného na veřejné zdravotní pojištění¹⁾ (dále jen „pojistné“) včetně plateb formou záloh a doplatků na pojistném,
- b) příjmy z přerozdělení pojistného poukázané správcem zvláštního účtu,²⁾
- c) náhrady škod,³⁾
- d) vratky z neoprávněně fakturované zdravotní péče za předchozí účetní období zjištěné provedenými revizemi vyúčtování a z uplatnění regulačních mechanismů,
- e) zaplacené smluvní pokuty uhrazené zdravotnickými zařízeními na základě smlouvy se zdravotní pojišťovnou,⁴⁾

- f) finanční dary pro zdravotní pojišťovnu, u kterých dárce blíže nespecifikoval účel daru,
- g) převody finančních prostředků z jiných fondů provedené v souladu s touto vyhláškou,
- h) finanční prostředky získané prodejem jakéhokoliv majetku pořízeného do 31. prosince 1998 z prostředků veřejného zdravotního pojištění,
- i) zůstatky základního fondu zrušované zdravotní pojišťovny v případě sloučení nebo splynutí zdravotních pojišťoven,⁵⁾
- j) příjmy od jiných zdravotních pojišťoven, nebo jiných subjektů, na základě smluv o finančním vyřazení plateb za zdravotní péči.⁶⁾

(2) Zdrojem základního fondu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky⁷⁾ jsou vedle příjmů uvedených v odstavci 1 tyto příjmy:

- a) penále,⁸⁾
- b) příjmy získané z přírážek k pojistnému a pokut,⁹⁾
- c) finanční prostředky vytvářené využíváním základního fondu.

(3) U zdravotních pojišťoven, s výjimkou Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, tvoří položky uvedené v odstavci 2 příjmovou stránku základního fondu pouze v případě, že nebylo dosaženo vyrovnané hospodaření základního fondu. Hodnocení se provádí v rámci účetní závěrky daného roku. Pod-

¹⁾ Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.

²⁾ § 21 odst. 5 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 59/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

³⁾ § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

⁴⁾ § 17 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění zákona č. 2/1998 Sb.

⁵⁾ § 6 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona č. 149/1996 Sb.

⁶⁾ § 13 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.

⁷⁾ Zákon č. 551/1991 Sb., ve znění zákona č. 592/1992 Sb., zákona č. 10/1992 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.

⁸⁾ § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 161/1993 Sb. a zákona č. 59/1995 Sb.

⁹⁾ § 44 a 45 zákona č. 48/1997 Sb.

§ 26 zákona č. 592/1992 Sb.

mínkou vyrovnaného hospodaření je kladný zůstatek bankovního účtu základního fondu, aniž by byl pro naplnění rezervního fondu do minimální výše,¹⁰⁾ úhradu všech splatných závazků a přiděly do ostatních fondů podle této vyhlášky použít úvěr.

(4) Ze základního fondu zdravotní pojišťovny se čerpají prostředky na

- a) úhrady plateb za zdravotní péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění¹¹⁾ zdravotnickým zařízením, snížené o částky z provedených revizí vyúčtování, z uplatnění regulačních mechanismů a z neoprávněně fakturované zdravotní péče za běžné účetní období,
- b) odvody finančních prostředků na zvláštní účet přerozdělení,
- c) vrácení přeplatků pojistného,¹²⁾
- d) vrácení mylně uskutečněných plateb pojistného na základě zjištění zdravotní pojišťovny nebo na základě žádosti plátce, jejichž oprávněnost byla zdravotní pojišťovnou ověřena,
- e) úhrady plateb jiným zdravotním pojišťovnám na základě smluv o finančním vypořádání plateb za zdravotní služby uhrazené některou zdravotní pojišťovnou,
- f) úhrady nutného a neodkladného léčení v cizině,¹³⁾
- g) úhrady spojené s nákupem, opravami a pronájmem prostředků zdravotnické techniky zapůjčovaných pojištěncům,
- h) úhrady úroků vyplývajících z úvěrů přijatých za účelem posílení základního fondu,
- i) bankovní poplatky za vedení účtů základního fondu a poplatky za poštovní služby vztahující se k základnímu fondu,
- j) přiděl do provozního fondu do výše limitu nákladů na činnost podle § 7,
- k) přiděl do rezervního fondu.

(5) Na vrub základního fondu zdravotní pojišťovny se zúčtují

- a) odpisy dlužného pojistného a penále,¹⁴⁾

- b) odpisy přírážek k pojistnému a pokut.⁹⁾

(6) Z prostředků základního fondu dále hradí zdravotní pojišťovny, s výjimkou Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, příspěvek do zajišťovacího fondu.¹⁵⁾

(7) Finanční prostředky základního fondu vede zdravotní pojišťovna na samostatném bankovním účtu; na více samostatných bankovních účtech je může vést pro potřeby oddělené evidence příjmů tak, aby byla umožněna kontrola jejich správné výše.

(8) Zůstatek základního fondu se převádí do následujícího účetního období.

§ 2

Rezervní fond

(1) Zdrojem rezervního fondu zdravotní pojišťovny je

- a) kauce žadatele,¹⁶⁾
- b) přiděl z prostředků pojistného uskutečněný převodem ze základního fondu,¹⁷⁾
- c) příjem výnosu z cenných papírů a příjem z prodeje cenných papírů,¹⁷⁾
- d) úrok vzniklý na samostatném bankovním účtu při hospodaření s prostředky rezervního fondu,
- e) dar určený dárce na posílení rezervního fondu,
- f) zůstatek rezervního fondu sloučené zdravotní pojišťovny.

(2) Z rezervního fondu zdravotní pojišťovny se prostředky čerpají na

- a) převod do základního fondu na krytí schodku základního fondu a v dalších případech stanovených zákonem,¹⁷⁾
- b) poplatky za vedení bankovního účtu a poplatky za poštovní služby vztahující se k rezervnímu fondu,
- c) ztráty z prodeje cenných papírů, které byly součástí rezervního fondu,
- d) úhrady zdravotní péče z rozhodnutí likvidátora zdravotní pojišťovny.¹⁸⁾

¹⁰⁾ § 18 odst. 1 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

¹¹⁾ § 17 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění zákona č. 2/1998 Sb.
§ 40 zákona č. 48/1997 Sb.

¹²⁾ § 14 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb. a zákona č. 59/1995 Sb.

¹³⁾ § 14 zákona č. 48/1997 Sb.

¹⁴⁾ § 26c zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 127/1998 Sb.

¹⁵⁾ § 22a zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 48/1997 Sb.

¹⁶⁾ § 4a zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

¹⁷⁾ § 7 zákona č. 551/1991 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

§ 18 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

¹⁸⁾ § 6a odst. 3 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 149/1996 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.

(3) Finanční prostředky rezervního fondu jsou uloženy na samostatném bankovním účtu. Příděl ze základního fondu do rezervního fondu se zúčtuje nejpozději v rámci roční účetní závěrky. Prostředky rezervního fondu lze ukládat na krátkodobé termínované vklady pouze tehdy, pokud tím zdravotní pojišťovna neporuší povinnost převodu do základního fondu.¹⁷⁾

(4) Pokud zdroje základního fondu po úhradě závazků, doplnění provozního fondu a v případě zdravotních pojišťoven zřízených podle zvláštního zákona¹⁹⁾ i po úhradě odvodu do zajišťovacího fondu nevytvoří finanční prostředky nutné k doplnění rezervního fondu na výši stanovenou zákonem, převedou se do základního fondu přednostně zdroje uvedené v § 1 odst. 2. Na vytvoření zákonného přídělu do rezervního fondu je povinna zdravotní pojišťovna dále použít i kladný zůstatek provozního fondu. Pro vytvoření přídělu do rezervního fondu je zdravotní pojišťovna povinna použít zůstatek provozního fondu i v případě zjištěného záporného zůstatku finančních prostředků základního fondu. Na vrub záporného zůstatku základního fondu nelze příděl do rezervního fondu tvořit.

(5) Při sloučení s jinou zdravotní pojišťovnou je základem pro propočtení přídělu do rezervního fondu výše výdajů základního fondu zdravotní pojišťovny pokračující v činnosti, která se zvýší o podíl výdajů základního fondu rušené zdravotní pojišťovny v přepočtu na počet pojištěnců, kteří ke dni sloučení byli jejími pojištěnci. Úprava propočtu se promítne do všech období, která jsou součástí propočtu limitu. Při splnutí zdravotních pojišťoven se výdaje základních fondů obou zdravotních pojišťoven za období zahrnutá do propočtu přepočtou na podíl odpovídající počtu pojištěnců daných zdravotních pojišťoven ke dni splnutí.

§ 3

Provozní fond

(1) Zdrojem provozního fondu zdravotní pojišťovny je

- příděl ze základního fondu maximálně do výše ročního limitu stanoveného v § 7 odst. 1,
- dar určený dárce na posílení provozního fondu,
- převod finančních prostředků z fondu reprodukce investičního majetku po schválení správní radou zdravotní pojišťovny,

- úrok vzniklý na bankovním účtu při hospodaření s finančními prostředky provozního fondu,
- zůstatek provozních fondů při sloučení nebo splnutí zdravotních pojišťoven.

(2) Z provozního fondu zdravotní pojišťovny se prostředky čerpají na

- úhrady provozních výdajů zdravotní pojišťovny souvisejících s veřejným zdravotním pojištěním,
- příděly do sociálního fondu maximálně do výše celkového přídělu uvedeného v § 4 odst. 2 písm. a),
- příděly do fondu reprodukce investičního majetku ve výši zúčtovaných odpisů veškerého investičního majetku,
- převod finančních prostředků do základního fondu na doplnění přídělu do rezervního fondu,
- převod do fondu reprodukce investičního majetku provedený na základě rozhodnutí správní rady zdravotní pojišťovny,
- úhrady úroků z úvěrů použitých na vyrovnání záporného zůstatku provozního fondu,
- poplatky za vedení bankovního účtu a poplatky za poštovní služby vztahující se k provoznímu fondu,
- úhrady pokut a penále vyplývajících pro zdravotní pojišťovnu z nedodržení postupů stanovených zákonem,²⁰⁾ dále pokut, penále či jiných sankcí za porušení smluvních vztahů uzavřených zdravotní pojišťovnou,²¹⁾
- úhrady zdravotní péče z rozhodnutí likvidátora zdravotní pojišťovny.¹⁸⁾

(3) Finanční prostředky provozního fondu se vedou na samostatném bankovním účtu. Zůstatky provozního fondu se převádí do následujícího účetního období. Dočasně volné finanční prostředky tohoto fondu je možno využívat na krátkodobé finanční investice.

(4) Příděl ze základního fondu do provozního fondu se provádí zálohově dle očekávané výše příjmů a počtu pojištěnců v daném čtvrtletí. Výše zálohy se upřesňuje na základě skutečných výsledků hospodaření k 31. březnu, 30. červnu a 30. září běžného roku postupem podle § 7. Konečný příděl do provozního fondu se zúčtuje maximálně ve výši limitu propočteného s vazbou na údaje roční účetní závěrky.

(5) Pokud zdravotní pojišťovna provozuje v souladu se zákonem²²⁾ a schváleným statutem činnost,

¹⁹⁾ Zákon č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.

²⁰⁾ Například § 18 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., § 20 odst. 3 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 59/1995 Sb., § 23a zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb. a § 24b zákona č. 551/1991 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

²¹⁾ Například § 17 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění zákona č. 2/1998 Sb. a § 40 zákona č. 48/1997 Sb.

²²⁾ Například § 54 zákona č. 48/1997 Sb.

kteřá podléhá dani z příjmu právnických osob, zajišťuje oddělené sledování a účtování veškerých nákladů na tuto činnost. Jestliže v průběhu běžného roku hradí z finančních prostředků provozního fondu podíl nákladů související s touto činností, převádí na bankovní účet provozního fondu čtvrtletní zálohy z finančních prostředků zdaňované činnosti, které se zúčtují nejpozději v rámci účetní závěrky.

§ 4

Sociální fond

(1) Sociální fond zdravotní pojišťovny se používá ve prospěch zaměstnanců zdravotní pojišťovny k zabezpečení kulturních, sociálních a dalších potřeb.

(2) Zdrojem sociálního fondu zdravotní pojišťovny jsou

- a) základní příděl ve výši 2 % z ročního objemu nákladů zúčtovaných na mzdy a náhrady mzdy, které byly zúčtovány s provozním fondem, tvořený převodem finančních prostředků z provozního fondu,
- b) další příděl z hospodářského výsledku po zdanění,
- c) splátky z půjček zaměstnancům,
- d) ostatní příjmy [např. náhrady škod od pojišťovny²³⁾], které souvisejí s výdaji ze sociálního fondu,
- e) úroky z prostředků sociálního fondu uloženého na samostatném bankovním účtu,
- f) dary určené dárcem na posílení sociálního fondu zdravotní pojišťovny,
- g) zůstatky sociálních fondů sloučených a splynutých zdravotních pojišťoven,
- h) úhrady pohledávek fondů, jejichž zůstatky byly převedeny k 1. lednu 1999 do sociálního fondu zdravotní pojišťovny.

(3) Ze sociálního fondu zdravotní pojišťovny se prostředky čerpají v souladu s ročním rozpočtem a zásadami jeho používání, které jsou součástí schváleného zdravotně pojistného plánu zdravotní pojišťovny. Výdajem tohoto fondu jsou i úhrady závazků, jejichž zůstatky byly k 1. lednu 1999 převedeny do sociálního fondu zdravotní pojišťovny.²⁴⁾ Z prostředků sociálního fondu zdravotní pojišťovny se hradí i bankovní poplatky a poštovní poplatky související s uložením sociálního fondu na samostatném bankovním účtu.

(4) Při používání sociálního fondu zdravotní pojišťovny se postupuje podle těchto zásad:

- a) finanční prostředky sociálního fondu se vedou na samostatném bankovním účtu,

- b) výdaje ze sociálního fondu lze uskutečňovat jen do výše volných finančních prostředků,
- c) prostředky sociálního fondu nelze převádět do jiných fondů zdravotní pojišťovny, s výjimkou postupu při likvidaci zdravotní pojišťovny,¹⁸⁾
- d) nevyčerpané prostředky fondu se převádějí do následujícího účetního období,
- e) při sloučení s jinou zdravotní pojišťovnou se zůstatek sociálního fondu rušené zdravotní pojišťovny převede na účet sociálního fondu zdravotní pojišťovny, se kterou se sloučila; do tohoto fondu se v následujícím období převádějí splátky půjček poskytnutých ze zrušeného sociálního fondu; takto se postupuje i při dalších příjmech nebo výdajích, které měly souvislost se zrušeným sociálním fondem,
- f) při splynutí zdravotních pojišťoven se převedou zůstatky účtů rušených zdravotních pojišťoven na bankovní účet sociálního fondu nově vzniklé zdravotní pojišťovny. Do tohoto sociálního fondu se v následujícím období převádějí i splátky půjček poskytnutých ze zrušených sociálních fondů; takto se postupuje i při dalších příjmech nebo výdajích, které měly souvislost se sociálními fondy zrušených zdravotních pojišťoven,
- g) při zahájení likvidace zdravotní pojišťovny se postupuje podle § 7 odst. 4.

§ 5

Fond investičního majetku

(1) Zdrojem fondu investičního majetku zdravotní pojišťovny je

- a) majetek pořízený z prostředků fondu reprodukce investičního majetku v pořizovací ceně,
- b) bezúplatně převzatý investiční majetek v reprodukční pořizovací ceně,
- c) nově zjištěný a v účetnictví dosud nezachycený investiční majetek v reprodukční pořizovací ceně.

(2) Na vrub fondu investičního majetku zdravotní pojišťovny se zúčtuje

- a) hodnota zůstatkové ceny investičního majetku při jeho vyřazení z používání v důsledku opotřebení, škody nebo v důsledku jeho prodeje,
- b) bezplatně předaný investiční majetek,
- c) odepsaný náklad na trvale zastavené investice,
- d) snížení fondu investičního majetku o výši účetních odpisů.

²³⁾ Zákon č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1995 Sb.

²⁴⁾ § 7 odst. 4 zákona č. 551/1991 Sb., ve znění zákona č. 127/1998 Sb.

§ 16 odst. 5 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 127/1998 Sb.

§ 6

Fond reprodukce investičního majetku

(1) Fond reprodukce investičního majetku zdravotní pojišťovny se používá k pořízení investičního majetku zdravotní pojišťovny.

(2) Zdrojem fondu reprodukce investičního majetku zdravotní pojišťovny je

- a) základní příděl finančních prostředků z provozního fondu ve výši účetních odpisů veškerého investičního majetku podle § 7 odst. 3,
- b) další převod finančních prostředků z provozního fondu na základě schválení správní radou zdravotní pojišťovny,
- c) výnos z prodeje investičního majetku pojišťovny porízeného po 1. lednu 1999,
- d) dar určený dárce na posílení fondu reprodukce investičního majetku,
- e) dotace z kladného hospodářského výsledku komerční činnosti po zdanění a po souhlasu správní rady zdravotní pojišťovny, určená na profinancování investičního majetku zdravotní pojišťovny, který bude využíván i na komerční činnost zdravotní pojišťovny. Výše dotace se propočte v poměru předpokládaného využití z ceny pořízení daného investičního majetku,
- f) úrok získaný hospodařením s finančními prostředky na bankovním účtu tohoto fondu,
- g) zůstatek fondu reprodukce investičního majetku sloučené nebo splynuté zdravotní pojišťovny,
- h) účelový příspěvek ze státního rozpočtu vyplývající z uzavřené smlouvy.²⁵⁾

(3) Z fondu reprodukce investičního majetku zdravotní pojišťovny se prostředky čerpají na

- a) pořízení investičního majetku včetně poskytnutých záloh,
- b) splátky úroků z úvěrů použitých na nákup investic ve vazbě na schválený zdravotně pojistný plán,
- c) převod finančních prostředků do provozního fondu, a to se souhlasem správní rady zdravotní pojišťovny,
- d) poplatky za vedení bankovního účtu a poplatky za poštovní služby vztahující se k tomuto fondu,
- e) použití finančních prostředků z rozhodnutí likvidátora zdravotní pojišťovny.

(4) Zůstatek fondu reprodukce investičního majetku se převádí do následujícího účetního období. Finanční prostředky se vedou na samostatném bankovním účtu.

§ 7

Limit nákladů na činnost zdravotní pojišťovny

(1) Roční limit nákladů na činnost zdravotní pojišťovny krytý ze zdrojů základního fondu se stanoví z prostředků získaných z pojistného na veřejné zdravotní pojištění po přerozdělení, z výnosu penále, pokut, přírážek k pojistnému a náhrad škod. Výše limitu finančních prostředků tvořící součet přidělů do provozního fondu, sociálního fondu a fondu reprodukce investičního majetku se propočte podle následujícího vzorce:

$$L = (PC : 100) \times \text{koef.},$$

kde:

L představuje limit nákladů na činnost zdravotní pojišťovny z prostředků veřejného zdravotního pojištění v Kč,

PC představují příjmy v Kč za kalendářní rok z veřejného zdravotního pojištění po přerozdělení a náhrad škod. Dále se do hodnoty PC zahrnují i příjmy plynoucí z pokut, penále a přírážek k pojistnému, pokud jsou u zdravotní pojišťovny v daném účetním období součástí tvorby základního fondu. Do hodnoty PC nelze zahrnovat příjmy z pokut, penále a přírážek, které jsou v daném účetním období, při naplněném rezervním fondu a vyrovnaném hospodaření zdravotní pojišťovny (§ 1 odst. 3), použity jako zdroj fondu prevence;²⁶⁾

koef. koeficient v procentech vypočtený podle vzorce

$$\text{koef.} = 3,5 + 2,2 \times 1,072^{-0,009(p-50)},$$

kde:

p představuje jednu tisícinu průměrného počtu pojištěnců propočteného z měsíčních údajů pro přerozdělování za hodnocené období zaokrouhlenou směrem nahoru na celé číslo.

(2) Limit nákladů na činnost zdravotní pojišťovny uvedený v odstavci 1 zahrnuje finanční prostředky určené jako příděl do sociálního fondu podle § 4 odst. 2 písm. a), příděl do fondu reprodukce ve výši podle § 6 odst. 2 písm. a) a zůstatek z celkového přídělu, který zůstane v provozním fondu.

(3) Rozdělení finančních prostředků limitu nákladů na činnost se provede následujícím způsobem:

- a) celkový limit L se zúčtuje jako příděl do provozního fondu,
- b) z provozního fondu se převede do sociálního

²⁵⁾ Například zákon č. 300/1992 Sb., o státní podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 1/1995 Sb.

²⁶⁾ § 19 odst. 1 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 127/1998 Sb.

fondu přiděl ve výši základního přidělu propočteného podle § 4 odst. 2 písm. a), současně se z provozního fondu provede přiděl ve výši hodnoty účetních odpisů za dané účetní období do zdrojů fondu reprodukce investičního majetku,

- c) zůstatek finančních prostředků z celkového přidělu L po provedení přidělů podle písmene b) tvoří vlastní přiděl do provozního fondu.

(4) U zdravotní pojišťovny v likvidaci se ke dni zahájení likvidace přeruší propočet limitu nákladů na činnost podle odstavců 1 až 3 a podle § 3 odst. 4. V dalším období se neprovádí přiděl do sociálního fondu a fondu reprodukce investičního majetku. Ze základního fondu do provozního fondu se převádí přiděl pouze ve výši nutné na zajištění chodu likvidované zdravotní pojišťovny podle rozhodnutí likvidátora nebo správce konkurzní podstaty, pokud je konkurz na zdravotní pojišťovnu prohlášen. Výše a účel výdajů provozního fondu se kontroluje v rámci kontroly hospodaření zdravotní pojišťovny v likvidaci.²⁷⁾

§ 8

Přechodné ustanovení

Počáteční zůstatky fondů veřejného zdravotního

pojištění k 1. lednu 1999 se tvoří z konečných zůstatků všech fondů zdravotních pojišťoven, s výjimkou fondů vzniklých výlučně z hospodářského výsledku po zdánění, upravených o zůstatky závazků, pohledávek, dohadných účtů, finančních investic, časového rozlišení a podrozvahových účtů v souladu s převodovým můstkem mezi účtovou osnovou pro podnikatele a účtovou osnovou pro zdravotní pojišťovny. Počáteční zůstatek fondu investičního majetku k 1. lednu 1999 vyjadřuje celkovou hodnotu veškerého majetku zdravotní pojišťovny v zůstatkových cenách.

§ 9

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 301/1997 Sb., kterou se stanoví maximální výše nákladů na činnost a maximální výše výdajů na pořízení hmotného a nehmotného investičního majetku zdravotních pojišťoven.

§ 10

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1999.

Ministr:

Mgr. Svoboda v. r.

²⁷⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb.

228

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. září 1997 byla v Jeruzalémě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 18. srpna 1998.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí – Generálním ředitelství cel.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael
o vzájemné pomoci v celních otázkách

Vláda České republiky a vláda Státu Izrael (dále jen „smluvní strany“),

berouce v úvahu, že delikty proti celním předpisům poškozují hospodářské, finanční a obchodní zájmy jejich zemí,

berouce v úvahu důležitost zajištění přesného vyměřování cel, daní, poplatků nebo dovozních a vývozních dávek a správného určení původu zboží, stejně jako odpovídajícího uplatňování ustanovení o zákazech, omezeních a o kontrole,

vědomy si potřeby mezinárodní spolupráce v záležitostech týkajících se správy a provádění celních předpisů,

přesvědčeny, že boj proti celním deliktům může být účinnější na základě spolupráce jejich celních orgánů,

respektující Doporučení Rady pro celní spolupráci o vzájemné administrativní pomoci z 5. prosince 1953,

se dohodly takto:

Článek 1
Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

1. „Celními předpisy“ zákony a ustanovení uplatňované celními orgány týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, ať ve vztahu ke clům, daním, poplatkům a dávkám, nebo k zákazům, omezením a jiným kontrolním mechanismům v souvislosti s pohybem zboží přes státní hranice.

2. „Celními orgány“ v České republice Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel a ve Státě Izrael

Ředitelství pro cla a daně z přidané hodnoty Ministerstva financí.

3. „Deliktem“ jakékoli porušení celních předpisů a rovněž jakýkoli pokus o jejich porušení.

Článek 2
Rozsah Dohody

1. Veškerá pomoc poskytnutá kteroukoli smluvní stranou na základě této dohody bude v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

2. Smluvní strany se zavazují vzájemně si poskytnout pomoc prostřednictvím svých celních orgánů v zájmu předcházení, šetření, potlačování a stíhání všech deliktů týkajících se porušování celních předpisů v souladu s ustanovením této dohody.

Článek 3
Rozsah pomoci

1. Pomoc poskytnutá z vlastního podnětu nebo na požádání celních orgánů některé ze smluvních stran, jak je stanoveno touto dohodou, se bude týkat také poskytování informací, které umožní uplatňování celních předpisů a přesné vyměřování cel, daní, poplatků a dávek při dovozu a vývozu zboží.

Tyto informace se budou týkat zejména:

- opatření v oblasti boje proti podloudnictví, jež mohou být využita při předcházení deliktům, zejména zvláštních prostředků pro potírání deliktů,
- nových metod používaných při páchání deliktů,
- poznatků a zjištění vyplývajících z úspěšného využití nových pomůcek a technik,

d) zdokonalených postupů a metod odbavování cestujících a zboží.

2. Pomoc uvedená v odstavci 1 bude poskytována k využití ve všech řízeních vedených dožadující smluvní stranou, ať jde o záležitosti soudní, správní nebo vyšetřovací a bude se vztahovat zejména na řízení týkající se zjištění zařazení, hodnoty, původu a dalších charakteristik zboží potřebných pro provádění celních předpisů a řízení zahrnujících ukládání pokut, peněžitých trestů, zabavení majetku a stanovení náhrady škody.

3. Celní orgány smluvních stran, pokud to není v rozporu s jejich vnitrostátními právními předpisy, budou dále spolupracovat při:

- a) vytváření, rozvoji nebo zdokonalování specifických školicích programů pro své pracovníky,
- b) vytváření a udržování komunikačních kanálů mezi svými správami s cílem zajistit bezpečnou a rychlou výměnu informací,
- c) usnadnění účinné koordinace mezi svými správami, včetně výměny pracovníků, expertů a jmenování styčných pracovníků,
- d) posuzování a vyzkoušení nových zařízení nebo postupů,
- e) zjednodušení a harmonizaci svých celních systémů a
- f) jakýchkoli jiných obecných správních záležitostech, které by mohly vyžadovat společnou součinnost.

4. Tato pomoc se nevztahuje na žádosti o uvěznění osob. Z této formy pomoci je dále vyloučeno vybírání a nucené vymáhání cel, daní, poplatků a dávek.

Článek 4

Důvěrnost informací a dokumentů

1. Informační dokumenty a jiná sdělení získaná jako součást vzájemné pomoci smí být použity pouze pro účely uvedené v této dohodě, včetně využití v soudních a správních řízeních.

2. S dotazy, informacemi, dokumenty a jinými sděleními získanými celními orgány kterékoli ze smluvních stran musí být zacházeno jako s důvěrnými a v zemi, která je přijímá, jim bude poskytována stejná ochrana důvěrných informací a úředního tajemství, která platí v této zemi pro stejný druh informací, dokumentů či jiných sdělení získaných na vlastním území.

Článek 5

Sdělení žádosti

A. FORMA A CHARAKTER ŽÁDOSTI O POMOC

1. Žádosti vztahující se k této dohodě se podávají

písemně. Dokumenty nezbytné pro vyřízení takovéto žádosti k ní musí být přiloženy. Vyžaduje-li to naléhavost situace, mohou být přijaty i ústní žádosti, ale musí být bezprostředně potvrzeny písemně.

2. Žádosti podle odstavce 1 tohoto článku musí obsahovat následující informace:

- a) celní orgán, který žádost předkládá,
- b) charakter řízení,
- c) předmět a důvod žádosti,
- d) názvy a adresy stran, jichž se řízení týká, jsou-li známy,
- e) stručný popis dané záležitosti a právních skutečností s ní souvisejících.

3. Žádosti budou podávány v anglickém jazyce.

B. KOMUNIKAČNÍ KANÁLY

1. Pomoc bude prováděna cestou přímé komunikace mezi příslušnými celními orgány.

2. Pokud celní orgán dožádané smluvní strany není příslušným orgánem pro vyřízení žádosti, pak po nezbytných konzultacích předá bezodkladně žádost příslušnému orgánu, který se žádostí naloží v souladu se svými zákonnými pravomocemi, nebo dožadujícímu celnímu orgánu sdělí příslušný postup v dané věci.

Článek 6

Vyřízení žádosti

1. Dožádaný celní orgán, jemuž je žádost adresována, provede veškerá vhodná opatření pro vyřízení žádosti, a pokud je to nutné, bude usilovat o provedení jakýchkoli úředních či soudních kroků nutných k vyřízení žádosti.

2. Celní orgán kterékoli smluvní strany provede na žádost celního orgánu druhé smluvní strany jakékoli nezbytné šetření, včetně výsledků znalců a svědků nebo osob podezřelých ze spáchání deliktu, a provede soudní ověření, prohlídky a šetření v souvislosti se záležitostmi, na něž se vztahuje tato dohoda.

3. Na požádání může dožádaný celní orgán, jemuž je žádost adresována, v co největší možné míře umožnit pracovníkům dožadujícího celního orgánu přítomnost v zemi dožádané smluvní strany, jíž je žádost adresována, v případě, že jeho pracovníci provádějí šetření deliktů, které se týkají dožadujícího celního orgánu.

4. Pokud o to požádá, bude dožadující celní orgán vyzooměn o čase a místě akce, která se uskuteční v souvislosti se žádostí, za účelem koordinace takové akce.

5. Pracovníci dožadujícího celního orgánu zmocnění k šetření deliktů mohou požádat, aby pracovníci dožádané smluvní strany prozkoumali příslušné

svazky, rejstříky a jiné dokumenty nebo nosiče dat a pořídili z nich kopie nebo poskytli jakékoli jiné informace vztahující se k deliktu.

6. Dožadující celní orgán nepoužije důkazy či informace získané podle této dohody pro jiné účely než ty, které jsou uvedeny v žádosti, bez předchozího souhlasu dožádaného celního orgánu.

Článek 7

Výjimky z pomoci

1. V případech, kdy dožádaná smluvní strana dojde k názoru, že by vyřízení žádosti znamenalo porušení její suverenity, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných zásadních státních zájmů nebo by porušilo průmyslové a obchodní tajemství nebo tajemství povolání, může být pomoc odmítnuta nebo lze její poskytnutí vázat na splnění určitých podmínek nebo požadavků.

2. V případě, že žádosti nelze vyhovět, musí být dožadující smluvní strana o této skutečnosti neprodleně vyrozuměna a musí být informována o důvodech odmítnutí.

3. Pomoc může být dožádaným celním orgánem odložena se zdůvodněním, že by mohlo dojít k narušení probíhajícího šetření, stíhání či řízení. V takovém případě musí dožádaný celní orgán konzultovat s dožadujícím celním orgánem, zda pomoc lze poskytnout za takových podmínek, které dožádaný celní orgán vyžaduje.

Článek 8

Spisy, dokumenty a svědci

1. Celní orgány smluvních stran na požádání poskytnou dokumentaci týkající se přepravy a zasilání zboží s uvedením jeho hodnoty, původu, dispozic a místa určení.

2. Originály spisů, dokumentů a jiných materiálů mohou být dožádány jen v případech, kdy by kopie byly nedostatečné. Na zvláštní dožádání musí být kopie takových spisů, dokumentů a jiných materiálů příslušně ověřeny.

3. Originály spisů, dokumentů a jiných materiálů, které byly předány, musí být vráceny při nejbližší příležitosti. Práva dožádaného celního orgánu nebo třetí strany musí zůstat nedotčena. Na požádání budou bezodkladně vráceny originály nutné pro rozhodovací nebo pro podobné účely.

4. Na požádání celního orgánu jedné smluvní strany zplnomocní celní orgán druhé smluvní strany podle svého uvážení své pracovníky, pokud s tím tito pracovníci souhlasí, aby vystoupili jako svědci v soudním nebo správním řízení na území dožadující smluvní strany a aby předložili takové spisy, dokumenty nebo jiné materiály či jejich ověřené kopie, jež mohou být považovány za důležité pro dané řízení.

Článek 9

Doručování dokumentů

1. Celní orgán jedné smluvní strany doručí na požádání celního orgánu druhé smluvní strany dokumenty dožadujícího celního orgánu. Jako důkaz o doručení slouží stvrzenka adresáta s datem doručení nebo potvrzení popisující způsob a datum doručení.

2. Dožádaný celní orgán vrátí podle možnosti důkaz o doručení způsobem uvedeným v žádosti. Pokud nelze dokumenty doručit nebo je nelze doručit uvedeným způsobem, dožadující celní orgán o tom musí být vyrozuměn s uvedením příslušných důvodů.

Článek 10

Náklady

1. Celní orgány smluvních stran se vzdávají všech nároků na uhrazení nákladů vyplývajících z vyřízení žádosti s výjimkou nákladů na svědky, poplatků za znalce a honorářů tlumočnickům, pokud nejsou státními zaměstnanci.

2. Pokud v souvislosti s vyřizováním žádosti vzniknou výdaje značně výše nebo mimořádného charakteru, budou celní orgány obou smluvních stran konzultovat podmínky, za nichž bude žádost vyřízena, a způsob úhrady těchto nákladů.

Článek 11

Zvláštní případy pomoci

1. Na požádání se celní orgány budou vzájemně informovat o tom, zda zboží vyvážené či dovážené na území státu jedné smluvní strany bylo zákonně vyvezeno či dovezeno na území druhé smluvní strany. Informace budou na požádání obsahovat celní režimy použité při celním řízení.

2. Celní orgány jedné smluvní strany na požádání celních orgánů druhé smluvní strany provedou v rámci svých pravomocí a možností zvláštní dohled nad:

- dopravními prostředky, u nichž je podezření, že byly použity při spáchání deliktů na území dožadující smluvní strany,
- zbožím označeným dožadující smluvní stranou jako předmět rozsáhlého nezákonného obchodu, jehož místem určení je tato smluvní strana,
- konkrétními osobami, které se dopustily přestupků nebo jsou z toho podezřelé.

3. Celní orgány smluvních stran si budou navzájem poskytovat veškeré dostupné informace ohledně činností, jež mohou mít za následek spáchání deliktů na území druhé smluvní strany. V případech, kdy by mohlo dojít k významnému poškození hospodářství, zdraví občanů, bezpečnosti občanů nebo jiných životně důležitých zájmů druhé smluvní strany, budou takové informace poskytnuty bez dožádání.

4. Pro účely prevence, šetření a potírání deliktů

týkajících se omamných a psychotropních látek si celní orgány smluvních stran budou v co nejvyšší možné míře bez podání žádosti sdělovat veškeré informace týkající se možných porušení celních předpisů druhé smluvní strany.

Článek 12 Sledovaná zásilka

1. Pokud to dovolují základní zásady příslušných vnitrostátních právních předpisů, smluvní strany přijmou nezbytná opatření v rámci svých možností, aby byla vhodně využita možnost sledované zásilky na mezinárodní úrovni, na základě dohod a vzájemně odsouhlasených ujednání, s cílem zjistit osoby, které se podílejí na nezákonném obchodě s omamnými a psychotropními látkami, a aby bylo možné proti těmto osobám přijmout právní opatření.

2. Rozhodnutí o využití sledované zásilky budou prováděna případ od případu. Pokud to bude nutné a za předpokladu, že je takový postup v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran, mohou smluvní strany uvážit finanční ujednání a sjednané dohody.

3. Nezákonná zásilka, jejíž kontrolované dodání je dohodnuto, může být se vzájemným souhlasem příslušných orgánů zachycena a může dále pokračovat s nedotčeným obsahem omamných nebo psychotropních látek nebo mohou být tyto látky částečně nebo v celém rozsahu vyjmuty nebo nahrazeny.

4. Tento článek bude uplatňován podle všech postupů stanovených touto dohodou.

Článek 13 Provádění Dohody

1. Prováděním této dohody budou pověřeny celní

Za vládu České republiky:
JUDr. Miroslav **Kárník** v. r.
generální ředitel Generálního ředitelství cel

orgány smluvních stran. Za tímto účelem se celní orgány vzájemně dohodnou na podrobnější úpravě a jakékoli pochybnosti vyplývající z výkladu nebo provádění této dohody budou řešeny společně.

2. Celní orgány smluvních stran mohou dohodnout, aby jejich vyšetřující orgány byly ve vzájemném přímém styku.

Článek 14 Vstup v platnost a ukončení platnosti

1. Smluvní strany si vzájemně oznámí diplomatickou cestou, že byly splněny veškeré požadavky nezbytné podle vnitrostátních právních předpisů pro vstup v platnost. Dohoda vstoupí v platnost šedesátý den ode dne přijetí posledního oznámení.

2. Smluvní strany souhlasí, že se celní orgány setkají ke společnému vyhodnocení této dohody a k vyřešení jiných praktických otázek týkajících se spolupráce a součinnosti mezi nimi, a to na žádost jednoho z celních orgánů, nebo po pěti letech od vstupu Dohody v platnost, pokud si vzájemně písemně neoznámí, že vyhodnocení není nutné.

3. Tato dohoda může být vypovězena písemným oznámením diplomatickou cestou a její platnost skončí šest měsíců poté, kdy takové oznámení bylo přijato druhou smluvní stranou.

Na důkaz toho podepsaní, plně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Jeruzalémě dne 2. září 1997, což odpovídá 1. Elul dni roku 5757, ve třech původních zněních, v jazyce českém, hebrejském a anglickém, kde všechny texty jsou původní. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za vládu Státu Izrael:
prof. Yaakov **Neeman** v. r.
ministr financí

229

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. června 1970 byla v Ženevě na 54. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o placené dovolené (revidovaná), 1970 (č. 132).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy o placené dovolené (revidované), 1970, Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 23. srpna 1996. Při ratifikaci byla učiněna tato prohlášení:

- Česká republika v souladu s článkem 3 odst. 2 Úmluvy prohlašuje, že délka dovolené činí 3 týdny;
- Česká republika prohlašuje, že v souladu s článkem 15 odst. 2 Úmluvy závazky plynoucí z této Úmluvy přijímá pro všechny zaměstnance ve všech odvětvích národního hospodářství, včetně zemědělství.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 2 dnem 30. června 1973 a pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dnem 23. srpna 1997.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně. Do anglického a francouzského znění Úmluvy, jež jsou pro její výklad rozhodná, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Úmluva 132

ÚMLUVA

týkající se každoroční placené dovolené (revidovaná), 1970

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná do Ženevy Správní radou Mezinárodního úřadu práce, a tam se sešla dne 3. června 1970 na svém padesátém čtvrtém zasedání, a

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se placené dovolené, která je čtvrtým bodem jednacího pořádku zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne dvacátého čtvrtého června roku tisíc devět set sedmdesát tuto úmluvu, která může být označována jako Úmluva o placené dovolené (revidovaná), 1970:

Článek 1

Ustanovení této úmluvy budou provedena vnitrostátními právními předpisy, pokud nedojde k jejich provádění prostřednictvím kolektivních smluv, rozhodčích výroků, soudních rozhodnutí, úředních

orgánů pro stanovení mezd nebo jiným způsobem, který odpovídá vnitrostátní praxi a bere v úvahu vnitrostátní podmínky.

Článek 2

1. Tato úmluva se vztahuje na všechny zaměstnané osoby s výjimkou námořníků.

2. Je-li to nutné, mohou být příslušným orgánem nebo způsobem v zemi obvyklým po projednání se zúčastněnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků,¹⁾ kde takové organizace existují, učiněna opatření, kterými se omezené kategorie zaměstnaných osob vyloučí z provádění této úmluvy, pokud by její provádění ve vztahu k jejich zaměstnání vyvolalo zvláštní problémy závažné povahy ve vynucování nebo problémy ústavního nebo legislativního pořádku.

3. Každý člen,²⁾ který ratifikuje tuto úmluvu, oznámí ve své první zprávě o provádění Úmluvy předložené podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce všechny kategorie, které byly vyloučeny podle odstavce 2 tohoto článku, s uvedením důvodů

¹⁾ V anglickém textu této úmluvy je použito výrazu „workers“ – „pracovníci“. Ve francouzském textu této úmluvy je použito výrazu „travailleurs“ – „pracovníci“. V pracovněprávních předpisech platných v České republice se nepoužívá výraz „pracovníci“, ale výraz „zaměstnanci“ v souladu s článkem I odst. 3 zákona č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

²⁾ Členský stát Mezinárodní organizace práce.

takového vyloučení a v následujících zprávách uvede stav svého zákonodárství a praxe se zřetelem k vyloučeným kategoriím a rozsah, ve kterém byla Úmluva uplatněna nebo se navrhuje ji uplatnit ve vztahu k takovým kategoriím.

Článek 3

1. Každá osoba, na kterou se vztahuje tato úmluva, má nárok na každoroční placenou dovolenou ve stanovené minimální délce.

2. Každý člen, který ratifikuje tuto úmluvu, uvede v prohlášení připojeném ke své ratifikaci délku dovolené.

3. Dovolená nesmí být v žádném případě kratší než tři pracovní týdny za jeden rok práce.

4. Každý člen, který ratifikuje tuto úmluvu, může vyznamenal generálního ředitele Mezinárodního úřadu práce pozdějším prohlášením, že prodlužuje délku dovolené oproti délce stanovené v době ratifikace.

Článek 4

1. Každá osoba, jejíž délka vykonané práce během stanoveného roku je kratší, nežli délka, jaká se vyžaduje pro získání nároku na plnou dovolenou stanovenou v předchozím článku, má za tento rok nárok na placenou dovolenou v poměru odpovídajícím délce její vykonané práce v tomto roce.

2. Výraz „rok“ v odstavci 1 tohoto článku znamená kalendářní rok nebo každé jiné časové období stejné délky stanovené příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v dotyčné zemi.

Článek 5

1. Pro vznik nároku na každoroční placenou dovolenou lze vyžadovat minimální dobu výkonu práce.

2. Délka takové minimální doby práce pro vznik nároku bude stanovena příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v dotyčné zemi, nebude však v žádném případě přesahovat šest měsíců.

3. Způsob výpočtu délky doby práce pro účely vzniku nároku na dovolenou bude stanoven příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v každé zemi.

4. Za podmínek stanovených příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v každé zemi bude nepřítomnost v práci z důvodů nezávislých na vůli dotyčné zaměstnané osoby, jako například pro nemoc, úraz nebo mateřskou dovolenou, započítávána do doby výkonu práce.

Článek 6

1. Úředně uznané a zvykové veřejné svátky, ať již připadnou do doby každoroční dovolené či nikoliv, se

nebudou započítávat do minimální délky každoroční placené dovolené stanovené v článku 3 odst. 3 této úmluvy.

2. Za podmínek stanovených příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v dotyčné zemi nelze období pracovní neschopnosti pro nemoc nebo úraz započítávat do minimální délky každoroční placené dovolené stanovené v článku 3 odst. 3 této úmluvy.

Článek 7

1. Každá osoba, která čerpá dovolenou stanovenou podle této úmluvy, dostane za celou dobu takové dovolené nejméně svou normální nebo průměrnou mzdu (včetně odpovídající peněžité náhrady jakékoliv části mzdy, která je vyplácena v naturáliích a která není trvalou platbou, náležející dotyčné osobě nezávisle na tom, zda je na dovolené či nikoliv) vypočítanou způsobem stanoveným příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v každé zemi.

2. Částky náležející podle odstavce 1 tohoto článku budou vyplaceny dotyčné zaměstnané osobě před její dovolenou, ledaže by bylo ujednáno něco jiného v dohodě, kterou jsou tato osoba a zaměstnavatel vázáni.

Článek 8

1. Rozdělení každoroční placené dovolené na části může být povoleno příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v každé zemi.

2. Pokud nebylo jinak ujednáno v dohodě mezi zaměstnavatelem a dotyčnou zaměstnanou osobou a pod podmínkou, že délka odpracované doby zakládá dotyčné osobě nárok na takovou délku dovolené, jedna z částí dovolené musí činit nejméně dva nepřerušené pracovní týdny.

Článek 9

1. Nepřerušená část každoroční placené dovolené uvedená v článku 8 odst. 2 této úmluvy musí být poskytnuta a vyčerpána nejpozději do jednoho roku a zbytek každoroční placené dovolené nejpozději do osmnácti měsíců od konce roku, za který vznikl nárok na dovolenou.

2. Ta část každoroční placené dovolené, která přesahuje stanovenou minimální výměru, může být se souhlasem zúčastněné zaměstnané osoby odložena až za období stanovené v odstavci 1 tohoto článku, a to do další časově omezené doby.

3. Minimální délka dovolené, která nesmí být předmětem odložení, stejně jako omezená doba zmíněná v odstavci 2 tohoto článku, po kterou je odložení možné, budou stanoveny příslušným orgánem po projednání se zúčastněnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků nebo kolektivním vyjednáváním nebo

s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám každé země jiným vhodným způsobem, který odpovídá vnitrostátní praxi.

Článek 10

1. Doba, v níž má být dovolená čerpána, bude stanovena zaměstnavatelem po projednání se zúčastněnou zaměstnanou osobou nebo s jejími zástupci, pokud není stanovena právním předpisem, kolektivní smlouvou, rozhodčím výrokem nebo jiným způsobem odpovídajícím vnitrostátní praxi.

2. Při stanovení doby, ve které má být dovolená čerpána, bude přihlíženo k potřebám práce a k možnostem odpočinku a zotavení, které jsou zaměstnané osobě nabízeny.

Článek 11

Zaměstnaná osoba, která završila minimální dobu výkonu práce odpovídající době, kterou lze vyžadovat podle článku 5 odst. 1 této úmluvy, obdrží při skončení pracovního poměru buď placenou dovolenou odpovídající délce její práce, za kterou dosud takovou dovolenou neobdržela, nebo náhradu mzdy místo této dovolené nebo se jí poskytne možnost převést odpovídající nárok na dovolenou do budoucna.

Článek 12

Dohody o vzdání se nároku na minimální délku každoroční placené dovolené stanovenou v článku 3 odst. 3 této úmluvy nebo o zřeknutí se takové dovolené za náhradu nebo jiným způsobem budou podle vnitrostátních podmínek neplatné nebo budou zakázány.

Článek 13

Příslušným orgánem nebo způsobem obvyklým v každé zemi mohou být stanovena zvláštní pravidla pro případy, kdy zaměstnaná osoba během své dovolené vykonává výdělečnou činnost v rozporu s účelem dovolené.

Článek 14

Budou přijata účinná opatření odpovídající způsobům naplňování ustanovení této úmluvy pomocí přiměřené inspekce práce nebo jiným způsobem, aby bylo zajištěno řádné provádění a vynucování předpisů nebo opatření týkajících se placené dovolené.

Článek 15

1. Každý člen může přijmout závazky plynoucí z této úmluvy zvlášť:

- (a) pro osoby zaměstnané v hospodářských odvětvích mimo zemědělství;
- (b) pro osoby zaměstnané v zemědělství.

2. Každý člen uvede při své ratifikaci, zda přijímá závazky plynoucí z této úmluvy pro všechny osoby uvedené výše pod písmenem (a) odstavce 1 tohoto článku pro osoby uvedené pod písmenem (b) odstavce 1 tohoto článku nebo pro obojí.

3. Každý člen, který při své ratifikaci přijal závazky plynoucí z této úmluvy jen pro osoby uvedené v písmenu (a) odstavce 1 tohoto článku nebo pro osoby uvedené v písmenu (b) odstavce 1 tohoto článku, může později sdělit generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, že přijímá závazky plynoucí z Úmluvy pro všechny osoby, na něž se vztahuje tato úmluva.

Článek 16

Tato úmluva reviduje Úmluvu o placené dovolené, 1936, a Úmluvu o placené dovolené (zemědělství), 1952, za těchto podmínek:

- (a) přijetí závazků plynoucích z této úmluvy pro osoby zaměstnané v hospodářských odvětvích mimo zemědělství znamená pro člena, který je vázán Úmluvou o placené dovolené, 1936, *ipso iure* okamžitou výpověď této posledně uvedené Úmluvy;
- (b) přijetí závazků plynoucích z této úmluvy pro osoby zaměstnané v zemědělství, znamená pro člena, který je vázán Úmluvou o placené dovolené (zemědělství), 1952, *ipso iure* okamžitou výpověď této posledně uvedené Úmluvy;
- (c) tím, že tato úmluva vstoupí v platnost, není Úmluva o placené dovolené (zemědělství), 1952, uzavřena dalším ratifikacím.

Článek 17

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 18

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost 12 měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikace dvou členů.

3. Poté tato úmluva vstoupí v platnost pro každého dalšího člena 12 měsíců po dni, kdy bude zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 19

1. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let od data, kdy poprvé vstoupila v platnost, aktem sděleným generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který jej zaregistruje. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok od data, kdy byla zaregistrována.

2. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 20

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce vyrozumí všechny členy Mezinárodní organizace práce o registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu sdělí členové Organizace.

2. Když bude oznamovat členům Organizace registraci druhé ratifikace, jež mu bude sdělena, upozorní generální ředitel členy Organizace na datum, kterým tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 21

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 22

Kdykoli to bude Správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí,

je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 23

1. Jestliže konference přijme novou úmluvu, která zcela nebo zčásti reviduje tuto úmluvu, potom, pokud nová úmluva nestanoví jinak,

- (a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude *ipso iure* znamenat okamžitou výpověď této úmluvy, nehledě na ustanovení výše uvedeného článku 19, s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;
- (b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, přestane být tato úmluva otevřena k ratifikaci členům.

2. Tato úmluva zůstane však v platnosti co do formy a obsahu pro ty členy, kteří ji ratifikovali, avšak neratifikovali revidující úmluvu.

Článek 24

Anglické a francouzské znění textu této úmluvy jsou stejně závazná.

Text, který předchází, je autentický text Úmluvy náležitě přijatý Generální konferencí Mezinárodní organizace práce v průběhu jejího padesátého čtvrtého zasedání, které se konalo v Ženevě a bylo prohlášeno za skončené dne 25. června 1970.

Na důkaz toho jsme připojili své podpisy dvacátého pátého června 1970:

Předseda konference:

V. Manickav **Asagam** v. r.

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce:

Wilfred **Jenks** v. r.

230

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. června 1990 byla v Ženevě na 77. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o noční práci, 1990 (č. 171).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy o noční práci, 1990, Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 6. srpna 1996.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 13 odst. 2 dnem 4. ledna 1995 a pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dnem 6. srpna 1997.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně. Do anglického a francouzského znění Úmluvy, jež jsou pro její výklad rozhodná, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Úmluva 171

ÚMLUVA
týkající se noční práce, 1990

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná do Ženevy Správní radou Mezinárodního úřadu práce, a tam se sešla dne 6. června 1990 na svém 77. zasedání,

majíc na zřeteli ustanovení mezinárodních pracovních úmluv a doporučení o noční práci dětí a osob mladistvých a zvláště ustanovení Úmluvy a Doporučení o noční práci mladistvých osob (neprůmyslová povolání), 1946, Úmluvy o noční práci mladistvých osob (průmysl) (revidovaná), 1948, a Doporučení o noční práci dětí a mladistvých osob (zemědělství), 1921, a

majíc na zřeteli ustanovení mezinárodních pracovních úmluv a doporučení o noční práci žen a zvláště ustanovení Úmluvy o noční práci (ženy) (revidovaná), 1948, a Protokol z roku 1990 k ní, Doporučení o noční práci žen (zemědělství), 1921, a odstavec 5 Doporučení o ochraně mateřství, 1952, a

majíc na zřeteli ustanovení Úmluvy o diskriminaci (zaměstnání a povolání), 1958, a

majíc na zřeteli ustanovení Úmluvy o ochraně mateřství (revidovaná), 1952, a

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se noční práce, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne dvacátého šestého června roku tisíc devět set devadesát tuto úmluvu, která může být označována jako Úmluva o noční práci, 1990:

Článek 1

Pro účely této úmluvy:

(a) výraz „noční práce“ znamená veškerou práci, která je vykonávána po dobu ne méně než sedmi po sobě jdoucích hodin zahrnující interval mezi půlnocí a pátou hodinou ranní a která bude určena příslušným orgánem po projednání s nejrepresentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků nebo kolektivními smlouvami;

(b) výraz „noční pracovník“ znamená zaměstnanou osobu, jejíž práce vyžaduje, aby byla vykonávána v průběhu podstatného počtu hodin noční práce, který přesahuje stanovený limit. Tento limit bude stanoven příslušným orgánem po projednání s nejrepresentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků nebo kolektivními smlouvami.

Článek 2

1. Tato úmluva se vztahuje na všechny zaměstnané osoby s výjimkou těch osob, které jsou zaměstnány v zemědělství, v chovu dobytka, v rybolovu, v námořní dopravě nebo ve vnitrostátní plavbě.

2. Člen,¹⁾ který ratifikuje tuto úmluvu, může po projednání s reprezentativními organizacemi zúčastněných zaměstnavatelů a pracovníků vyloučit z jejího rozsahu zcela nebo zčásti omezené kategorie pracovníků, pokud by u nich provádění Úmluvy vyvolalo zvláštní problémy podstatné povahy.

3. Každý člen, který využije možnosti poskytnuté v odstavci 2 tohoto článku, uvede ve svých zprávách o provádění Úmluvy podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce všechny kategorie pracovníků takto vyloučené a důvody, pro které byly vyloučeny. Rovněž uvede všechna opatření učiněná k postupnému rozšíření ustanovení Úmluvy na dotyčné pracovníky.

¹⁾ Členský stát Mezinárodní organizace práce.

Článek 3

1. Ve prospěch nočních pracovníků budou učiněna zvláštní opatření vyžadovaná povahou noční práce, která budou zahrnovat jako minimum opatření uvedená v člancích 4 až 10, a to za účelem chránit zdraví nočních pracovníků, napomáhat jim při plnění jejich rodinných a společenských povinností, poskytovat jim příležitosti pro rozvoj a postup v zaměstnání a přiměřeně je odškodňovat. Tato opatření budou také přijata v oblasti bezpečnosti práce a ochrany mateřství pro všechny, kteří vykonávají noční práci.

2. Opatření, uvedená v odstavci 1 výše, mohou být prováděna postupně.

Článek 4

1. Na vlastní žádost budou mít pracovníci právo podrobit se bezplatnému lékařskému vyšetření a obdržet radu o tom, jak se vyhnout zdravotním problémům spojeným s jejich prací nebo jak omezit tyto problémy:

- (a) před zařazením jako noční pracovník;
- (b) v pravidelných intervalech během tohoto zařazení;
- (c) jestliže pocítí během takového zařazení zdravotní problémy, které nejsou způsobeny jinými činiteli než výkonem noční práce.

2. S výjimkou konstatování o zdravotní nezpůsobilosti k noční práci, obsah nálezu takového vyšetření nebude bez souhlasu pracovníků předán nikomu jinému a nebude užíván v jejich neprospěch.

Článek 5

Pracovníkům vykonávajícím noční práci budou k dispozici přiměřené prostředky první pomoci včetně opatření umožňujících v případě potřeby rychlé převezení takových pracovníků na místo, kde jim může být poskytnuto vhodné ošetření.

Článek 6

1. Noční pracovníci, kteří jsou ze zdravotních důvodů uznáni za nezpůsobilé pro noční práci, budou převedeni, kdykoli to bude proveditelné, na podobnou práci, pro kterou jsou způsobilí.

2. Jestliže převedení na takovou práci není proveditelné, budou těmto pracovníkům poskytnuty stejné dávky jako dávky jiným pracovníkům, kteří jsou neschopni pracovat nebo si zajistit zaměstnání.

3. Nočnímu pracovníkovi, který je uznán jako dočasně nezpůsobilý pro noční práci, bude poskytnuta stejná ochrana proti propuštění nebo proti výpovědi jako jiným pracovníkům, kterým brání v práci zdravotní důvody.

Článek 7

1. Budou přijata opatření k zajištění toho, aby pracovníci, které by jinak byly vyzvány pracovat v noci, byla dána možnost jiné než noční práce:

- (a) po dobu minimálně 16 týdnů před a po narození dítěte, z čehož nejméně 8 týdnů bude před očekávaným narozením dítěte;
- (b) v průběhu dalšího období na základě předloženého lékařského potvrzení, podle kterého je to nutné z důvodu zdraví matky nebo dítěte:
 - (i) v době těhotenství;
 - (ii) během určité doby, která následuje po období po narození dítěte, stanoveném v souladu s písmenem (a) výše, jejíž délka bude stanovena příslušným orgánem po projednání s nej-reprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku mohou zahrnovat převedení na denní práci, pokud je to možné, poskytování dávek sociálního zabezpečení nebo prodloužení mateřské dovolené.

3. Během období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku:

- (a) pracovnice nesmí být propuštěna ani jí nesmí být dána výpověď vyjma oprávněných důvodů, které nesouvisí s těhotenstvím nebo narozením dítěte;
- (b) příjem pracovnice bude udržován na úrovni postačující k zachování přiměřené životní úrovně pro ni a pro její dítě. Zachování takového příjmu může být zajištěno jakýmkoli z opatření uvedených v odstavci 2 tohoto článku, jinými vhodnými opatřeními nebo kombinací těchto opatření,
- (c) pracovnice nesmí ztratit výhody vyplývající z jejího postavení, služební hodnosti a možnosti dalšího služebního postupu v zaměstnání, které mohou být spojeny s pracovním místem při noční práci, které normálně zastává.

4. Ustanovení tohoto článku nesmí mít za následek snižování ochrany a výhod spojených s mateřskou dovolenou.

Článek 8

Odškodnění poskytovaná nočním pracovníkům formou délky pracovní doby, platu nebo podobných výhod budou uznávat charakter noční práce.

Článek 9

Nočním pracovníkům, a pokud je to nezbytné, i pracovníkům, kteří vykonávají noční práci, budou poskytovány vhodné sociální služby.

Článek 10

1. Před zavedením pracovního rozvrhu vyžadujícího práci nočních pracovníků zaměstnavatel projedná se zástupci dotyčných pracovníků podrobnosti takového rozvrhu a formy organizace noční práce, které jsou nejlépe přizpůsobeny podniku a jeho personálu, stejně jako opatření vyžadovaná z hlediska bezpečnosti práce a ochrany zdraví a sociálních služeb. V podnicích, které zaměstnávají noční pracovníky, se budou tyto konzultace konat pravidelně.

2. Pro účely tohoto článku výraz „zástupci pracovníků“ znamená osoby, které jsou za takové uznány podle vnitrostátního zákonodárství nebo praxe, v souladu s Úmluvou o zástupcích pracovníků, 1971.

Článek 11

1. Ustanovení této úmluvy mohou být prováděna právními předpisy, kolektivními smlouvami, rozhodčími výroky nebo soudními rozhodnutími, kombinací těchto způsobů nebo jakýmkoliv jinými způsoby odpovídajícími vnitrostátním podmínkám a praxi. Pokud nejsou naplněna jinými způsoby, budou ustanovení Úmluvy prováděna zákony nebo jinými právními předpisy.

2. Pokud jsou ustanovení této úmluvy prováděna zákony nebo jinými právními předpisy, budou tyto předběžně projednány s nejrepresentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 12

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 13

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikace dvou členů.

3. Poté tato úmluva vstoupí v platnost pro každého dalšího člena dvanáct měsíců od data, kdy bude zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 14

1. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let od data, kdy poprvé vstoupila v platnost, aktem sděleným generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který jej zaregistruje. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok od data, kdy byla zaregistrována.

2. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 15

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce

vyrozumí všechny členy Mezinárodní organizace práce o registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu sdělí členové Organizace.

2. Když bude oznamovat členům Organizace registraci druhé ratifikace, jež mu bude sdělena, upozorní generální ředitel členy Organizace na datum, kterým tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 16

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 17

Kdykoli to bude Správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 18

1. Jestliže konference přijme novou úmluvu, která zcela nebo zčásti reviduje tuto úmluvu, potom pokud nová úmluva nestanoví jinak,

(a) ratifikace členem nové revidující úmluvy bude *ipso iure* znamenat okamžitou výpověď této úmluvy nehledě na ustanovení výše uvedeného článku 14, s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

(b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, přestane být tato úmluva členům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva zůstane však v platnosti co do formy a obsahu pro ty členy, kteří ji ratifikovali, avšak neratifikovali revidující úmluvu.

Článek 19

Anglické a francouzské znění této úmluvy jsou stejně závazná.

Text, který předchází, je autentický text Úmluvy náležitě přijatý Generální konferencí Mezinárodní organizace práce v průběhu jejího sedmdesátého sedmého zasedání, které se konalo v Ženevě a bylo prohlášeno za skončené dne 27. června 1990.

Na důkaz toho jsme připojili své podpisy dvacátého sedmého června 1990:

Předseda konference:

Jorge **Triaca** v. r.

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce:

Michel **Hansenne** v. r.

231

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. června 1957 byla v Ženevě na 40. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o odstranění nucené práce, 1957 (č. 105).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a schválil ji podle článku 39 odst. 4 Ústavy České republiky jako mezinárodní smlouvu o lidských právech a základních svobodách ve smyslu článku 10 Ústavy České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy o odstranění nucené práce, 1957, Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 6. srpna 1996.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 4 odst. 2 dnem 17. ledna 1959 a pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dnem 6. srpna 1997.

Český předklad Úmluvy se vyhláší současně. Do anglického a francouzského znění Úmluvy, jež jsou pro její výklad rozhodná, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Úmluva 105

ÚMLUVA

týkající se odstranění nucené práce, 1957

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná do Ženevy Správní radou Mezinárodního úřadu práce, a tam se sešla dne 5. června 1957 na svém čtyřicátém zasedání,

přezkoumavši otázku nucené práce, která tvoří čtvrtý bod jednacího pořadu zasedání, a

majíc na zřeteli ustanovení Úmluvy o nucené práci z roku 1930, a

majíc na zřeteli, že Úmluva o otroctví, 1926, stanoví, že budou učiněna všechna potřebná opatření k zabránění tomu, aby se povinná nebo nucená práce vyvinula ve stav obdobný otroctví, a že Dodatková úmluva o zrušení otroctví, obchodu s otroky i institucí a praktik podobných otroctví, 1956, stanoví úplné zrušení poddanství vzniklé ze zadlužení a nevolnictví, a

berouc v úvahu, že Úmluva o ochraně mezd, 1949, stanoví, že mzda bude vyplácena pravidelně, a zakazuje způsoby výplaty mzdy, které zbavují pracovníka skutečné možnosti ukončit jeho zaměstnání, a

rozhodnůvši se přijmout další návrhy týkající se zrušení některých forem nucené nebo povinné práce, které představují porušení práv člověka zmíněných

v Chartě Spojených národů a vyhlášených ve Všeobecné deklaraci lidských práv, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá tohoto dvacátého pátého června roku tisícího devítistého padesátého sedmého tuto úmluvu, která může být nazývána jako Úmluva o odstranění nucené práce, 1957:

Článek 1

Každý člen¹⁾ Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že potlačí a nebude využívat v jakékoliv formě nucenou nebo povinnou práci:

- a) jako prostředku politického nátlaku nebo politické výchovy nebo jako trestu za zaujímání nebo vyjadřování politických názorů nebo názorů ideologicky protichůdných nastolenému politickému, sociálnímu nebo hospodářskému systému,
- b) jako metody mobilizace a využívání pracovních sil pro účely hospodářského rozvoje;
- c) jako prostředku pracovní kázně;
- d) jako trestu za účast ve stávkách;
- e) jako prostředku rasové, sociální, národnostní nebo náboženské diskriminace.

¹⁾ Členský stát Mezinárodní organizace práce.

Článek 2

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že přijme účinná opatření, aby zajistil okamžité a úplné odstranění nucené nebo povinné práce, jak je stanoveno v článku 1 této úmluvy.

Článek 3

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 4

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost 12 měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikace dvou členů.

3. Poté tato úmluva vstoupí v platnost pro každého dalšího člena 12 měsíců po dni, kdy bude zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 5

1. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let od data, kdy poprvé vstoupila v platnost, aktem sděleným generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který jej zaregistruje. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok od data, kdy byla zaregistrována.

2. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 6

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce vyrozumí všechny členy Mezinárodní organizace práce o registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu sdělí členové Organizace.

2. Když bude oznamovat členům Organizace registraci druhé ratifikace, jež mu byla sdělena, upozorní

generální ředitel členy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 7

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 8

Kdykoli to bude Správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 9

1. Jestliže konference přijme novou úmluvu, která zcela nebo zčásti reviduje tuto úmluvu, potom, pokud nová úmluva nestanoví jinak,

a) ratifikace nové revidující úmluvy členskými státy bude *ipso iure* znamenat okamžitou výpověď této úmluvy nehledě na ustanovení výše uvedeného článku 5, s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, přestane být tato úmluva členům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členy, kteří ji ratifikovali, avšak neratifikovali revidující úmluvu.

Článek 10

Anglické a francouzské znění textu této úmluvy jsou stejně závazná.

Text, který předchází, je autentický text Úmluvy náležitě přijatý Generální konferencí Mezinárodní organizace práce v průběhu jejího čtyřicátého zasedání, které se konalo v Ženevě a bylo prohlášeno za skončené dne 27. června 1957.

Na důkaz toho jsme připojili své podpisy čtvrtého července 1957:

Předseda konference:

Harold **Holt** v. r.

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce:

David A. **Morse** v. r.

232

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. května 1958 byla v Ženevě na 41. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o dokladech totožnosti námořníků, 1958 (č. 108).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy o dokladech totožnosti námořníků, 1958, Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 6. srpna 1996.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 8 odst. 2 dnem 19. února 1961 a pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dnem 6. srpna 1997.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně. Do anglického a francouzského znění Úmluvy, jež jsou pro její výklad rozhodná, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Úmluva 108

ÚMLUVA

týkající se národních osobních dokladů námořníků, 1958

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná do Ženevy Správní radou Mezinárodního úřadu práce, a tam se sešla na svém čtyřicátém prvním zasedání dne 29. dubna 1958, a

rozhodnuvši se přijmouti některé návrhy týkající se vzájemného nebo mezinárodního uznávání národních osobních průkazů námořníků, jež jsou sedmým bodem jednacího pořadu zasedání, a

rozhodnuvši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá tohoto třináctého května roku tisícího devítistého padesátého osmého tuto úmluvu, která může být nazývána jako Úmluva o dokladech totožnosti námořníků, 1958:

Článek 1

1. Tato úmluva se vztahuje na každého námořníka zaměstnaného v jakékoliv funkci na palubě každé lodi jiné než válečné, která je zapsána na území, pro které platí tato úmluva, a která běžně provozuje námořní plavbu.

2. V případě jakékoliv pochybnosti o tom, zda některé kategorie osob mají být považovány za námořníky pro účel této úmluvy, bude otázka rozhodnuta

v každé zemi příslušným úřadem po projednání s příslušnými organizacemi rejdařů a námořníků.

Článek 2

1. Každý člen,¹⁾ pro kterého platí tato úmluva, vystaví každému svému státnímu příslušníku vykonávajícímu povolání námořníka na jeho žádost osobní doklad námořníka odpovídající ustanovením článku 4 této úmluvy. Pokud by však nebylo možné vystavit takový doklad zvláštním kategoriím jeho námořníků, může člen místo toho vystavit pas naznačující, že jeho držitel je námořníkem, a takový pas bude mít pro účel této úmluvy stejné účinky jako osobní doklad námořníka.

2. Každý člen, pro kterého platí tato úmluva, může vystavit osobní doklad námořníka kterémukoliv jinému námořníkovi, který buď koná službu na palubě lodi zapsané na jeho území, nebo je evidován u úřadu práce na jeho území, jestliže o to požádá.

Článek 3

Osobní doklad námořníka zůstane stále v držení námořníka.

Článek 4

1. Osobní doklad námořníka bude vyhotoven v jednoduché formě z trvanlivého materiálu a upraven tak, aby jakékoliv změny byly snadno zjištělné.

¹⁾ Členský stát Mezinárodní organizace práce.

2. Osobní doklad námořníka bude obsahovat název úřadu, který jej vystavil, datum a místo vystavení a prohlášení, že doklad je osobním dokladem námořníka pro účel této úmluvy.

3. Osobní doklad námořníka bude obsahovat následující údaje o jeho držiteli:

- (a) plné jméno (rodné jméno, příjmení a další jména, pokud existují);
- (b) datum a místo narození;
- (c) státní příslušnost;
- (d) charakteristické rysy postavy;
- (e) fotografii; a
- (f) podpis osoby, které byl vystaven, nebo, jestliže se tato osoba neumí podepsat, otisk palce.

4. Jestliže člen vystavuje osobní doklady námořníka cizímu námořníkovi, doklad nemusí obsahovat prohlášení o státní příslušnosti uvedeného námořníka a jakékoli takové prohlášení nebude nezvratným důkazem o jeho státní příslušnosti.

5. Každé časové omezení platnosti osobního dokladu námořníka bude v dokladu jasně vyznačeno.

6. S výhradou ustanovení předchozích odstavců budou přesná forma a obsah osobního dokladu námořníka určeny členem, který jej vydal, po projednání s příslušnými organizacemi rejdařů a námořníků.

7. Vnitrostátní zákonodárství může stanovit další údaje, které mají být zapsány v osobním dokladu námořníka.

Článek 5

1. Každému námořníkovi, který je držitelem platného osobního dokladu námořníka vydaného příslušným orgánem území, pro které platí tato úmluva, bude povolován vstup na toto území.

2. Příslušnému námořníkovi bude rovněž povolován vstup na území uvedené v předchozím odstavci během období nejméně jednoho roku od skončení platnosti osobního dokladu námořníka, jehož je držitelem.

Článek 6

1. Každý člen povolí vstup na území, pro které platí tato úmluva, námořníkovi, který je držitelem platného osobního dokladu námořníka, jestliže je o vstup požádáno za účelem dočasně volna na pevnině, zatímco je loď v přístavu.

2. Jestliže má osobní doklad námořníka místo pro příslušné zápisy, každý člen povolí rovněž vstup na území, pro které platí tato úmluva, každému námořníkovi, který je držitelem platného osobního dokladu námořníka, jestliže požádá o vstup za účelem:

- (a) vstupu na svoji loď nebo přemístění na jinou loď;

(b) průjezdu přes toto území, aby mohl vstoupit na svoji loď v jiné zemi nebo aby byl navrácen do své země;

(c) za jakýmkoliv jiným účelem schváleným orgány dotyčného členu.

3. Každý člen může, dříve než povolí vstup na své území pro kterýkoliv z účelů uvedených v předchozím odstavci, vyžadovat uspokojivý důkaz včetně písemných dokladů od dotyčného námořníka, rejdaře nebo jeho zástupce nebo od příslušného konzula o záměru námořníka a o jeho schopnosti svůj úmysl provést. Člen může též omezit pobyt námořníka na dobu považovanou za přiměřenou pro dotyčný účel.

4. Nic v tomto článku nebude vykládáno tak, aby to omezovalo právo členu zabránit kterékoliv určité osobě ve vstupu nebo pobytu na jeho území.

Článek 7

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 8

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost 12 měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikace dvou členů.

3. Poté tato úmluva vstoupí v platnost pro každého dalšího členu 12 měsíců po dni, kdy bude zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 9

1. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let od data, kdy poprvé vstoupila v platnost, aktem sděleným generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který jej zaregistruje. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok od data, kdy byla zaregistrována.

2. Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 10

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce vyrozumí všechny členy Mezinárodní organizace práce o registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu sdělí členové Organizace.

2. Když bude oznamovat členům Organizace re-

gistraci druhé ratifikace, jež mu bude sdělena, upozorní generální ředitel členy Organizace na datum, kterým tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 11

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 12

Kdykoli to bude Správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 13

1. Jestliže konference přijme novou úmluvu, která zcela nebo zčásti reviduje tuto úmluvu, potom, pokud nová úmluva nestanoví jinak,

(a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude *ipso iure* znamenat okamžitou výpověď této úmluvy nehledě na ustanovení výše uvedeného článku 9, s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

(b) ode dne, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, přestane být tato úmluva členům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členy, kteří ji ratifikovali, avšak neratifikovali revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění textu této úmluvy jsou stejně závazná.

Text, který předchází, je autentický text Úmluvy náležitě přijatý Generální konferencí Mezinárodní organizace práce v průběhu jejího čtyřicátého prvního zasedání, které se konalo v Ženevě a bylo prohlášeno za skončené dne 14. května 1958.

Na důkaz toho jsme připojili své podpisy dvacátého osmého května 1958:

Předseda konference:

Ichiro **Kawasaki** v. r.

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce:

David A. **Morse** v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**OPATŘENÍ****Ministerstva zdravotnictví**

ze dne 22. září 1998,

**kterým se stanoví termín předložení návrhů zdravotně pojistných plánů
zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven na rok 1999**

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 15 odst. 2 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, termín předložení návrhů zdravotně pojistných plánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven na rok 1999 Ministerstvu zdravotnictví takto:

zaměstnanecké zdravotní pojišťovny předloží návrhy svých zdravotně pojistných plánů na rok 1999 Ministerstvu zdravotnictví nejpozději 26. října 1998.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

MUDr. David, CSc. v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hyberská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram:** VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PÁTKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaedvidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.